

harmasár' „armăsar“ — în graiurile bucovinene și huțule (*Hrinčenko*, 274). Etimol.: < rom. *armăsár* < lat. *admissarius* (*Kalužniacki*, 16, Șăineanu, *Istoria*, 275, *Candrea*, 404—405, *Scheludko*, 129, *Crânjală*, 432, *Rosetti*, V, 119). Fără să aibă vreun fel de argumente, I. Șarovol's'kyj nu admite această etimologie (*Šarovol's'kyj*, 54). După I. -A. Candrea, *h*-ar fi un indiciu că împrumutul s-a făcut din graiurile moldovenești. Acest lucru este foarte probabil, însă trebuie avut în vedere că proteza unui *h*- în cazul împrumuturilor cu *a* la inițială poate fi și de origine ucraineană: cf., în graiurile transcarpatice, *háršuv* < magh. *ásó* „cazma“ (*Dzendzelivs'kyj*, *Atlas Transkarp.*, h. 138). Vezi și § 23.

hávra, vezi *gávra*.

helét(k)a, vezi *geléta*.

hergév „ceaur“, „oală de făcut mămăligă“ — în graiurile bucovinene și huțule (*Hrinčenko*, 280). Etimol.: < rom. dial. *hărgău* „id.“, cunoscut în Moldova, Bucovina și Transilvania (*Candrea*, *Dict. lb. rom.*, 582) < *hîrdău* < magh. *hordó* „butoi“ (*Kalužniacki*, 16, *Scheludko*, 130, *Crânjală*, 297 și 432, *Rosetti*, V, 119). Var.: *hyrdév* < rom. *hîrdău*.

herlýha, vezi *hyrlýga*.

hîrlo, vezi *hýrlo*.

hlužány, pl. tantum „coceni de porumb, după ce s-au cules știuleții“ — în graiurile de stepă (*Žylko*, 171). Etimol.: < rom. dial. *hlujáni*, pl. — în Moldova și Bucovina (*Candrea*, *Dict. lb. rom.*, 583) < *hluj* „tulpină“ + suf. -án (*DLRM*, 365).

hornúta, vezi *kornúta*.

hrun, vezi *grun'*.

hurdá, vezi *úrda*.

hyrdév, vezi *hergév*.

hýrlo „gură a unui rîu“ — în graiurile de stepă (*Hrinčenko*, 286, *Ukr.-russk. slovar'*, 328, *Slovnyk movy Ševčenko*, 132, cu referire la Nipru). Etimol.: < rom. *gîrlă* < v.sl. de sud *grŕlo* (*Stocki*, 352, *Scheludko*, 130, *Šarovol's'kyj*, 58, *Vasmer*, *REW*, I, 408, *Mihăilă*, 97, nota 2). În ucr. termenul există din sec. XVI sau de și mai înainte (*Šarovol's'kyj*, 61). Cunoscut și în unele graiuri ruse (*Vasmer*, *op. cit.*, *ibid.*). Var.: *hîrlo*. Derivat: *hyrlovýj*, cu suf. adjectival -ov-yj, vezi § 31.

hyrlýha, vezi *kyrlýh*.

J

jáfyna, **jáfyn**, **jáfyr**, vezi *áfyna*.

jarýč „arici“¹ — în graiurile transcarpatice, precum și în Galiția, regiunile Drohobyč și Stanislav (*Żelechowski*, 1114, *Hrinčenko*, 541—542). Etimol.:

¹ Text prescurtat al comunicării *Contribuții la studierea influenței românești vechi asupra limbii ucrainene*, susținută în noiembrie 1966, la București, în cadrul unei ședințe publice desfășurate sub auspiciile Asociației Slaviștilor din România.